

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 544. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207696172288/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

som ikke kunde frelse hende, lod til evigt Minde om hendes Æmhed og Skønhed Virakbusken voxte op af hendes Grav. (Myten fortælles hos Ovid).

Side 332 Linje 30: *Daphne*] Datter af en Flodgud; elskedes af Apollo, men undveg hans Favntag; da hun blev forfulgt af ham og ikke kunde flygte længere, anraabte hun sin Fader om Frelse, og denne forvandlede hende til et Laurbærtræ; siden var Laurbærtræet helliget Apollo, og med dets Grene bekransede han sit Hovede. (Myten fortælles hos Ovid).

Side 332 Linje 33: *Koronis*] en thesalisk Kongedatter; elskedes af Apollo og blev ved ham Moder til Asklepios, Lægekunstens Gud; men medens hun gik svanger med ham, forelskede hun sig i et Menneske; Raven, der var Apollos Fugl i hans Egenskab af Spaadomsynd, fortalte sin Herre om den elskedes Troløshed, og forternet dræbte Apollo Koronis med sine Pile; men Raven, der forhen var hvid af Farve, gjorde han til Straf for dens Sladderagtighed sort. (Myten fortælles hos Ovid).

Side 332 Linje 36: *Kronos*] betyder „Kronos' Søn“ = Zeus; som Himmels Herre er han ogsaa Tordungud.

Side 333 Linje 19: *Naxos*] Kildemyten.

Side 333 Linje 33—37] den Skræk, der her sigtes til, er den paniske Skræk, hvorved forstaaes den Skræk, der pludselig kan overkomme Mennesker i Skovens Ensomhed, og som man i Oldtiden tilskrev Pan, Skovens hemmelighedsfulde Guddom. (Sml. J. L. Heibergs Digt „Panisk Skræk“ fra 1819).

Side 333 Linje 42: *Kronos*] Zeus' Fader.

Side 335 Linje 16: *din øgen Ungdoms Elskov*] nemlig til Syriax.

Side 337 Linje 27: *Dag og Nat vi tør os skilles mere*] tør maa vistnok (ligesom i „Adam Homo“, 6te Sang: „Du for fallt dig aldrig tør erklære“) opfattes som Nutid af det gamle, nu forsvundne Udsagnsord at tørve = have nødtig, behøve (samme Stamme som Tørve), der, naar det findes hos det 19de Aarhundredes Digttere, skyldes Erindring fra Bibeloversættelse og Psalmer, hvor det ikke sjældent forekommer, sml. Jesu Sirach 9,16: „Hold dig langt fra et Menneske, som harer Magt til at slaae ihjel, saa tør du ikke være ræd for Døds Frygt“; Psalmedigteren Brorson († 1764): „En Svale ey tør lede | Om Natte-Lys og Ros“.

Side 338 Linje 3: *Echo*] Gudinden for Genlyd.

Side 343 Linje 30: *Helios*] Gud for Solen i dens daglige Vandring over Himlen, i dens Op- og Nedgang; hvor Morgen kører han paa sin gyldne Vogn, der trækkes af fire snehvide, lysende Heste, op paa Himmelhvalvingen og synker om Aftenen ned i Havet mod vest.

Side 343 Linje 34: *Mnemosyne*] Erindringen, ved Zeus Moder til de ni Muser.

Side 345 Linje 13: *Myrthetree*] symbolisk; Myrten er Haabets Symbol og smykker som saadant Bruden.

Side 346 Linje 4: *et lille Korn*] et Øjeblik; sml. Holberg 1724 („Mascerado“): „Blir han lidt Korn længer i Monsieur Leanders Tjeneste paa samme Fod, saa skriver han sig nok inden kort Tid Henrich von Eheltoft“; Oehlenschläger 1809 („Palnatoke“): „Isønder! bliv et lille Korn og hør paa | Hvad en Hornholmer har at sige dig“; endnu i Brug i Ahauesprogene (betyder ogsaa: en Smule).

Side 346 Linje 21: *Kredser syngende vort Hoved*] nu: kredser om eller omkredser; ligesaa i „Lufskipperen og Atheisten“: „... Drengene ved Havnen skrege stands! | Og kredsed hans Person...“.

Side 347 Linje 23: *Tjener*] rimende paa kjender citer Udtalen Tjener, ligesaa Side 350 Linje 21—25: Tjener... vender; se Anm. til Side 27 Linje 7—8.

Side 351 Linje 17: *Firspænd*] næppe meget brugt i Stedet for Firspand, sml. dog Hauch 1839 („Sløret“): „Men da Tørsten var slukt, og igjen han nærmed sig Veien, | Saae han en llende Firspændsvogn, hvorom Sløvet sig hvirvled“ [efter Dahlerups Ordhøgsanfanger].